

ŽUPA KARMELSKE GOSPE BAGALOVIĆ – ŽUPNI LISTIĆ

Raspored bogoslužja od
6. – 12. listopada 2025.

Pon. 6. 10.	Sv Bruno	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Uto. 7. 10.	Blažena Djevice Marija od Krunce	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Sri. 8. 10.	Svagdan	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Čet. 9. 10.	Svagdan	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Pet. 10. 10.	Svagdan	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Sub. 11. 10.	Svagdan	
	8.00	Na nakanu KRVAVAC
Ned. 12. 10.	Dvadeset i osma kroz godinu	
	8.00	+Zlatko Batinović MOMIĆI
	10.00	Pro populo BAGALOVIĆ

*Župni ured: Za sve svoje potrebe župnog ureda javiti se iza sv misa.

Sakrament svete ženidbe žele
sklopiti Marko Brnas, sin, Zlatka
i Vesne r. Dujkić i
Nevena Bebić, kći, Marija i Anite
r. Bebić
Vjenčanje će biti na Humcu 11.
10.

Molitva Gospi od Krunice

O Djevice Marije, daj mi da
molitva vaše krunice može biti
za mene svaki dan, usred mojih
višestrukih dužnosti, veza
jedinstva u mojim postupcima,
priznanje odgojne pobožnosti,
slatko osvježenje, ohrabrenje da
radosno idete uz radost put
dužnosti. Dopustite, prije svega,
Djevice Marije, da proučavanje
vaših petnaest misterija može u
mojoj duši, malo po malo,
oblikovati svjetleću atmosferu,
čistu, jačajući i mirisnu, koja
može prodrijeti u moje
razumijevanje, moja volja, srce
moje pamćenje, moja mašta,
cijelo moje biće. Tako ću
naviještati molitvu dok radim,
bez formalne molitve,
unutarnjim djelima divljenja i
molitve, ili težnjama ljubavi.
Pitam vas o tebi, kraljice Svete
krunice, preko sv. Dominika ,
vašeg sina sklonosti, poznatog
propovjednika tvoje misterije i
vjernog pratitelja vaših vrlina.
Amen.

**DEVADESET I SEDMA NEDJELJA
KROZ GODINU
5. 10. 2025.**

EVANĐELJE:

Lk 17,5-10

O da imate vjere!

Isusove riječi iz današnjeg Evanđelja (Lk 17, 5-10) zvuče nam, a vjerojatno i jesu, kao svojevrsna retorička figura uveličavanja, te ih tako i tumačimo u svjetlu književnih vrsta i govorničke vještine. Uslijed toga se može dogoditi da umanjujemo snagu i važnost poruke i da je gotovo smatramo nestvarnom samo zato što se Isus služio takvim izričajima. Ali umjesto da se prema

njegovim riječima odnosimo kao prema nestvarnoj mašti, potrebno se zamisliti nad njima, jer i činjenica da se Isus izražava tim načinom govora, svjedoči nam o važnosti teme za naš kršćanski život.

Živeći s njim i pored njega učenici su osjetili kako nemaju dostatnu vjeru. Zato su i zatražili da im je Isus umnoži, te je tako on već svojim životom, a onda i riječima skrenuo pozornost na dar i krepost vjere. Imajući u vidu važnost teme i Isusova svjedočanstva o vjeri, doista nam se zapitati jesu li njegove riječi uveličavanje koje onda mi trebamo svesti na neku našu ‘razumsku razinu i veličinu’, ili bi bilo bolje da se uživimo u važnost vjere, te da pokušamo preispitati sebe iz dubine duše, a ne se samo zadovoljiti utvrđivanjem činjenice kako je Isus malo ‘pretjerao’ kad je rekao apostolima da nemaju vjere niti koliko je zrna gorušice.

Tako smo i mi počesto uvjereni za sebe kako imamo pravu vjeru, snažnu i jaku, te često mislimo kako se i ne može vjerovati bolje od toga što mi činimo, pa se onda i ne trudimo svakodnevno umnažati barem to što imamo, bez obzira koliko veliko ili malo bilo. Vjerojatno su i apostoli držali da je njihova vjera u Boga sasvim solidna, te dok nisu upoznali Isusa nisu ni primjećivali kako se može vjerovati bolje i žarče. No promatrajući Učitelja i provodeći vrijeme s njime, postalo im je jasno da je vjera kojom raspolažu tek blijedi otisak prave vjere koju im je on svjedočio i na koju ih je poticao. Otkrili su kako istinska vjera mora biti daleko snažnija i veća, te odatle dođe i njihova zamolba i vapaj: *Umnoži nam vjeru!*

Iz evanđeoskoga teksta nije jasno što su točno oni otkrili iz Isusova ponašanja ili

vidjeli iz njegova primjera, no činjenica je da ih je on potakao da mu uprave ovu zamolbu. No što su to oni mogli konkretnoga vidjeti i naučiti od njega, shvaćajući kako im to nedostaje? Mogli su spoznati da njemu vjera nije bila obična formalnost, niti izvršavanje Zakona ili 'odrađivanje' obreda. Vjera je bila živo zajedništvo s Ocem, te je oblikovala cjelokupno njegovo ljudsko postojanje. I ma koliko se njegova vjera kvalitativno razlikovala od naše, u biti nama je htio prenijeti kakav treba biti naš stav prema Bogu. Isus nam pokazuje put kojim nam je ići, a jasni primjer njegova života je putokaz kojim se ravnati. S njime i mi možemo shvatiti koliko nam je vjera slaba i krhka, te kako nam nedostaje stvarnoga iskustva i zajedništva s Bogom. Prava i živa vjera je istinsko zajedništvo s njime i potpuna otvorenost njemu i njegovoj snazi. Zato Isus kaže da oni

koji vjeruju mogu i dudu narediti da se iščupa i presadi u more.

Vjerovati, stoga, znači osjetiti da Bogu pripadamo, te da je on naša snaga. Vjerovati znači priznati da je Bog naš život, te cijeli svoj život podrediti njemu i njegovoj svetoj volji. Živo vjerovati znači osjetiti da nas on nadahnjuje, usmjerava, vodi i daje sigurnost našem koraku u zemaljskim bespućima. Živo vjerovati znači povećavati vlastitu svijest o njegovoj prisutnosti u nama i oko nas, te potom imati potpuno pouzdanje života unatoč svim iskušenjima. Vjerovati znači imati živu i snažnu odluku za zajedništvo s njime, te osjećati da duša živi i raste po njegovoj prisutnosti i milosti. Vjerovati znači težiti zdušno za duhovnim dobrima i prema duhovnim ostvarenjima, a odbacivati svaku napast i slabost koja na nas vreba. Živo vjerovati

znači imati ispred sebe Gospodina kao cilj, a uza se kao pratitelja i prijatelja koji nas uvodi u otajstva i dubine vjere.

U tom duhu nam govori i ovo Evanđelje, te je potrebno preispitivati vlastitu vjeru da se ne umrtvi i ne okameni. Isus nas poziva na živu i djelatnu vjeru, jer samo ona može premješati dudove i brda, te nas potaknuti da živimo dosljedno i predano za Gospodina i za braću. Zato i mi vapimo Gospodinu poput apostola: Umnoži nam vjeru! I otvorimo svoja srca da to može i učiniti, jer ako nema prostora za umnažanje, onda ni on ne može učiniti to što ga molimo. A kad jednom njemu po vjeri otvorimo svoja srca, onda će nas on nadahnuti da po vjeri pristupamo i braći ljudima, dijeleći s njima dar vjere koji smo primili, kao i svu dobrotu i ljubav koja je u nama.